

2. decembra 2023

Meditačný obsah č. 219

Blahorečenia na začiatku Kázania na hore sa týkajú posmrtného života. V stave, kedy telesnosť odumrela a duša vstupuje do svojej vesmírnej ríše, ukáže sa skutočný vnútorný a pravdivý obsah života. Stavia sa tu preto otázka: Kto je strojom pokoja už v pozemskom bytí?

Tajomstvá duše, aké naozaj sú, sa skrývajú za mnohými vonkajšími záležitosťami, za zaneprázdnenosťou a kompenzáciami, ktoré ponúka bežný život. Dnes tisíce ľudí medituje, modlí sa, cvičí jogu alebo všeobecne šíri dobro pre druhých. Zdanlivo je to tá najlepšia časť ľudstva, zatiaľ čo tí, ktorí sa nachádzajú v bezvýhodiskovom existenčnom boji a pred nespravodlivosťou sa môžu chrániť iba s násilím, sa javia ako horšia časť. Čo však skutočne žije v duši? Dnes takzvaný dobrý človek stojí nad obyčajným občanom a je iste protikladom voči strojcovi mieru. Dokonca, ak ho človek pozoruje duchovne ako prototyp v jeho rozsahu, je podnecovateľom konfliktov, ktorý už v základe potrebuje zlo, aby sa stojac nad všetkými ostatnými javil ako dobrý.

Aké sú to sily, ktoré vyžarujú z človeka a prispievajú k nekonfliktným, zmierujúcim a budujúcim štruktúram? Čo alebo aké aktivity chcú od pozostalých vo všeobecnosti svety duší alebo duše, ktoré po smrti vedú slobodnú, a predsa väčšinou zajatú existenciu?

Pomocou týchto meditačných viet treba nasmerovať pozornosť na posmrtný svet a vedome ho počiatocne preštudovať. Meditujúci ešte nevie, aké a ktoré formy bytia existujú v posmrtnom živote, avšak je si vedomý, že tento posmrtný svet, v ktorom žije duševný život s neobmedzenými predpokladmi, je stále prítomný. Kto sa stáva strojom pokoja? Ktoré predpoklady pre vývoj sú potrebné, aby táto podmienka mieru naozaj žiarila z jednotlivého človeka a mohla dospieť k pôsobeniu?

[meditácia č. 218](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č.220](#)